

tillid til. Det er karakteristisk både for Bjørners energi og vitalitet og hans troskab mod de grundsætninger, han hyldede, at han sidste sommer, skønt mærket af sygdom, følte kald og kræfter til at lede en stor international konference for frihandel og grundskyld og gjorde det med liv og verve.

I dette ting havde Bue Bjørner kun sæde et på års tid, men her som overalt i det offentlige liv, hvor han kom til at øve en indsats, satte hans gerning spor og hans personlighed præg. Ledelsen af en stor forretning og varetagelsen af mange tillidshverv måtte naturligvis lægge stærkt beslag på Bjørners arbejdskraft, men han fandt dog tid til ved mange lejligheder at træde frem her som retsforbundets ordfører, særlig inden arbejdet i rigsdagens vareforsyningsudvalg stillede sine store krav. Emnerne for hans indlæg var overvejende erhvervenes vilkår, både de afgørende problemer og mindre vidtrækkende spørgsmål; desuden bygge- og lejeforhold. Bjørner var i kraft af sin uddannelse og erfaring en kapacitet på de områder, han her beskæftigede sig med. Men der var en velgørende fordringsløshed og naturlighed over hans fremtræden, et smukt vekselspil mellem alvor og smil, og man fik indtryk af, at han foretrak en spørgende bemærkning for et skarpt svar. Hans frimandssind og hans ligefremme, elskværdige omgangsform var ham et værdifuldt aktiv som forhandler og vandt ham mange venner indenfor alle partier. Han var lykkelig i sit arbejde, og det mærkedes i alt, hvad han foretog sig.

Vor altfor tidligt afdøde kollega har efterladt et smukt minde her i tinget, og vi vil værne om dette minde. (F. sp. 2349).
